

پیام تبریک گروه کارگری هدف به کارگران طرح نیشکر هفت تپه

گروه کارگری هدف

شنبه چهارم آبان ۱۳۸۷

دوستان و رفقا و هم‌زمان مبارز

درود بر پایداری شما

مدت هاست که شما کارگران طرح نیشکر هفت تپه درگیر مبارزه برای بقا خود و خانواده تان هستید. سرمایه داران زورگو و منفعت طلب دولتی و خصوصی بدون هیچ دغدغه‌ی خاطری نسبت به شرایط زندگی و کارتان از شما بهره‌کشی کرده‌اند و با استثمار نیروی کار شما بر اندوخته‌های خود افزودند. در بدترین شرایط جنگی، و در زیر بمباران‌ها و موشک بارانها از شما کارکشیدند و به بهانه‌ی شرایط اضطراری جنگی، خود را ثروتمند و شما را فقیر تر نمودند. سپس به بهانه‌ی توسعه اقتصادی از شما صبر و تحمل‌گدایی کردند، اما در مقابل، برای مکیدن خون از رگهای شما و فرزندانتان لحظه‌ای را از دست ندادند. در شکل اصلاح طلب ظاهر گشته و با امید به تغییر، باز هم از شما تحمل و از خود گذشتگی طلبیدند، اما خود از کوچکترین منافع‌شان نگذشته و با چانه زنی با اقتدارگرایان به نان و آبی رسیدند. در دوره بعد نیز با وعده "پول نفت بر سفره‌ها" جلو آمده، اما، شیرینی را از خانه‌هایتان ربودند و طعم تلخ کامی را برده‌هانتان باقی گذاردند. درحالی‌که با شعارهای "مرگ بر آمریکا" خود را مخالف نظام سرمایه داری و مدافع عدالت اجتماعی نشان می‌دادند، چهارنعل به سمت بارگاه "کاخ سفید" تاختند و اوامر سردمداران سرمایه داری را در ادغام در نظام جهانی‌شان مو مو به اجرا گذاشتند. و در همکاری و همکاری با یکدیگر زیر لوای "خصوصی سازی" و "قراردادهای موقت و سفید امضا"، شما و دیگر هم طبقه‌ای‌هایمان را از کلیه حقوق مزایای به حق مان محروم نمودند و با بازکردن مرزهای گمرکی و واردات بی رویه کالاهای خارجی، تولید داخلی را قلع و قمع کرده، میلیون‌ها کارگر را بیکار و خانواده‌هایمان را گرسنگی و فقر رها کردند و هم‌زمان با پُر کردن انبارهایشان از کالا، و احتکار آنها، با تعیین قیمت‌های فوق تصور، جیب‌هایشان را باز هم پُر تر از پول خون ما کردند. و هنگامیکه کارد به استخوان رسید و ما برای بقا خود چاره‌ای جز مبارزه و اتحاد نیافتیم، برای سرکوب مان از هیچ اقدامی خودداری نکرده و نیروهای امنیتی و اطلاعاتی و زندان و شلاق‌شان را بی رحمانه به سمت ما برگردانده و تلاش کردند تا ما را وادار به تمکین به اراده‌های شیطانی خود کنند.

از طرف دیگر، ایشان در این اقدامات تنها نیستند. سرمایه داری جهانی به سرکردگی اربابان دلار نیز با ایشان در همکاری تنگاتنگ‌اند. در طول این سال‌ها در بوق‌های تبلیغاتی خود، آزادی و عدالت و حقوق بشر را می‌دمند، اما، به تنها چیزی که می‌اندیشند منافع بانک‌ها و شرکت‌های سرمایه داری جهانی است. در تلویزیون و رادیوهایشان به ایشان دشنام می‌دهند و تهدیدشان می‌کنند، و در همان حال نیز برای استثمار هر چه بیشتر کارگران و مردم خاورمیانه و دیگر نقاط جهان در حال مذاکره و همکاری‌اند. حکومت جمهوری اسلامی را دشمن خطرناک خود معرفی کرده، اما بمب‌هایشان را بر سر مردم عراق و افغانستان می‌ریزند. مگر سرمایه داری جهانی به سرکردگی امپراتوری دلار آمریکایی

چه منافعی دارد که همین حکومت برایش مهیا نکرده است؟ بغیر از آنست که تولیدات کشاورزی و صنعتی ما را از بین برده و در بازار های ما را به روی مواد غذایی و محصولات صنعتی ایشان گشوده است؟ بغیر از آنست که نقل و انتقال ارز را آسان کرده تا بتواند سهم شرکای خود را از منابع طبیعی و سود احتکار شکر و پارچه و ... سریع تر به ایشان برساند؟ به غیر از آنست حقوق ما را آن چنان پایین نگاه داشته که کلیه ی سرمایه داران جهانی بتوانند از نیروی کار ارزان مان استفاده برند؟ و سرمایه ی جهانی نیز به نوبه خود، امکاناتش را در اختیار ایشان قرار داده است. بغیر از آنست که هر دم فشار گرسنگی ما را در اقدامات مان جدی تر و مصمم تر و متحد می سازد، با تزریق دلار های خود از طریق عوامل پیدا و پنهان شان، از حدت و شدت مبارزات مان می کاهند؟ بغیر از آنست که به بهانه رساندن صدای مان به جهانیان، از طریق همین عوامل، شناسایی مان کرده و به دستگاه های اطلاعاتی و حکومتی معرفی مان می کنند؟ به غیر از آن است که از طریق صدای آمریکا و بی بی سی و آلمان و فرانسه، کسانی را به عنوان قهرمانان ما معرفی می کنند که مجیز گوی خودشان و مبلغین "خصوصی سازی" بیشتر، "جهانی سازی" گسترده تر، بازار آزاد و تجارت آزادی هستند که حتا کارگران خودشان را نیز به خاک سیاه نشانده است؟ اگر ایشان "دشمن" یکدیگرند، دیگر نیازی به "دوست" ندارند!

رفقا و همزمان مبارز

شما درچنین شرایط تاریکی است که با اتحاد و سازماندهی خود نور امید بردل ما و دیگرکارگران این سرزمین دمیدید! شما به ما و دیگرکارگران ایران و جهان نشان دادید که حتی درچنین شرایط خفقان آوری نیز میتوان متحد و متشکل شد. شما با مقاومت و مبارزه پیگیرانه خود ثابت کردید که درمقابل قدرت اتحاد کارگران هیچ نیرویی نمیتواند دردرازمدت ایستادگی نماید. به همین خاطر است که ما نه تنها به شما، بلکه به خود و دیگر کارگران ایران و جهان تبریک میگوییم. بدانید که در این مبارزه تنها نیستید. خوشبختانه در ماه های اخیر، شاهد اتحاد و سازمان یافتگی کارگران در کردستان نیز بوده ایم. همچنین روزی نیست که در چندین واحد تولیدی و محلات فقیر نشین کشورمان مبارزه و اتحاد را تجربه نکنیم. تمامی کارگران ایران باید شما را الگوی استقامت، مقاومت و مبارزه پیگیر و متشکل خود قرار دهند. هنگامیکه ما الگوهایی چون شما و دیگر کارگران مبارز داریم، چه نیازی به قهرمانان پوشالی و رسانه ای است؟ ایشان اگر قهرمان بودند، ما و میدان مبارزه را برای زندگی راحت تر و بهتر رها نکرده و به سرمایه دارانی که باعث فقر و فلاکت دیگر کارگران جهانند، پناهنده نمی شدند! ما و شما در این میدان فهمیده ایم که نه کارفرما و حکومت سرمایه داران و نه سرمایه داران جهانی و سازمان های باصطلاح "کارگری" شان، نمی توانند و نمی خواهند شرایط کار و زندگی مان را بهبود بخشند. تنها ستون اتکاء ما به اتحاد و سازمان یافتگی کارگران ایران در تشکلات مستقل خود می باشد. نباید به بالا چشم دوخته و حق مان را گدایی کنیم. بلکه باید چون کارگران مبارز "کارخانه چینی اشکان" حق مان را با اتحاد خود و اقدام مستقیم خود به کف آوریم. ما باید با هدف قرار دادن انسجام نظری و تشکیلاتی قدم به قدم به یکدیگر نزدیک شویم.

درد بررزمندان،

کارگران ایران متحد شوید!

گروه کارگری هدف

۳ آبان ۱۳۸۷